

ВИДОВДАН

WWW.VIDOVDAN.ORG | ТРАДИЦИЈА ЗА НОВИ МИЛЕНИЈУМ

Dr Milan Bulajić: SRBIJA JE TUŽENA ZA ZLOČIN GENOCIDA – PROTIVTUŽBA: KONTINUITET GENOCIDA NAD SRBIMA

Датум: 23.03.2014

Dr Milan Bulajić, predsjednik Fonda za istraživanje genocida

DRŽAVA SRBIJA JE TUŽENA ZA ZLOČIN GENOCIDA NAD HRVATIMA I MUSLIMANIMA – PROTIVTUŽBA: KONTINUITET GENOCIDA NAD SRBIMA U XX. I XXI. VIJEKU

Javnosti se plasira *teza da se sudi pojedincima, da je u pitanju individualna odgovornost, a ne naroda*. »Ministar inostranih poslova Srbije«, Vuk Drašković, u Političkoj akademiji Narodne partije Austrije kancelara Volfanga Šizela izjavio da je ispunjenje zahtjeva Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju, posebno generala Ratka Mladića, ne samo međunarodna, već »naša moralna i nacionalna obaveza«! Šefica austrijske diplomatije Ursula Plasnik je tom prilikom ukazala da je »Haški tribunal« »neohodan instrument **za individualizaciju krivice za počinjene zločine**«! [\[1\]](#)

Istina je da je država Srbija tužena od strane muslimanske Bosne i Hercegovine i hadezeovske Hrvatske za zločin genocida nad Hrvatima i muslimanima! Između individualne odgovornosti pojedinaca i »genocidnog naroda« postavlja se pitanje odgovornosti države, čije obaveze (odštetu) plaća narod!! [\[2\]](#) To je nacionalno i državno pitanje od koga zavisi sudbina srpskog naroda i srpskih država, da ne dođe u situaciju u koju ni nacistička Njemačka nije došla!

Međunarodni sud pravde sudi državama, na osnovu tužbe Republike Hrvatske protiv Savezne Republike Jugoslavije, odnosno Republike Srbije!

Muslimanska BiH, bez Republike Srpske kao konstitutivnog naroda, podnijela je 20. marta 1993. tužbu Međunarodnom sudu pravde, čiji je Statut sastavni dio Povelje UN, protiv Jugoslavije (SCG) za zločine genocida [\[3\]](#). Vlada Jugoslavije je podnijela dobro pripremljenu protivtužbu 23. jula 1997. Nova vlada SCG, odmah poslije preuzimanja vlasti povukla je protivtužbu, bez uslova da se povuče tužba. Rasprava pred Međunarodnim sudom pravde je završena, čeka se presuda, a da nije javnost obaviještena zašto je bezuslovno povučena protivtužba! To može da znači da Srbija ne smatra da je nad Srbima u BiH vršen genocid djihada i mudžahedina. Za genocid nisu tuženi Alija Izetbegović, zločinci đihada, mudžahedini.

Na drugoj strani, odbrana prof. Stojanovića traži da se Međunarodni sud pravde proglasi nenadležnim, nakon početka zasjedanja, zato što Jugoslavija, osnivač Organizacije Ujedinjenih nacija, tada nije bila članica OUN niti Međunarodne konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida!?

Jugoslavija jedan od osnivača Organizacije Ujedinjenih nacija 1945. nikada nije isključena iz OUN, jedno vrijeme je postojala samo »prazna stolica« jugoslovenskog predstavnika! Pravni zastupnik tužbe BiH, Sakib Softić, smatra da je Jugoslavija »plaćala članarinu ... ali pod suspenzijom ... SCG (Srbija) je počinila genocid nad Bošnjacima i zato je tužimo«. [4]

Braneci se formalnopravnim razlozima nadležnosti, namjesto suočavanja sa činjenicama može se tumačiti kao strah od suočavanja sa istinom! Još neumjесnije je pozivanje na presedan Međunarodnog suda pravde u vezi sa nadležnošću raspravljanja o tužbi Jugoslavije protiv zločina agresije, bombardovanja NATO država!

Neosnovane su tvrdnje srpskog agenta pred Međunarodnim sudom u Hagu, profesora Radoslava Stojanovića, ako je bilo zločina na strani Jugoslavije (Srbije) da za to snosi odgovornost »režim Slobodana Miloševića«. Profesor bi trebalo da ukaže državnim funkcionerima da odgovornost ne snosi režim jedne države, već država kao takva!!!

Hrvatska je 2. jula 1999. tužila Jugoslaviju (SCG), takođe, Međunarodnom sudu pravde UN, za zločine genocida, za srpske zločine u Slavoniji i Kninu!!! [5] Nije poznato da li je Jugoslavija (SCG) podnijela makar protivtužbu.

O tužbi SCG za genocid od strane Republike Hrvatske javnosti se niko ne obraća!!!

Genocidna namjera Hrvatske vojske protiv Srba u zapadnoj Slavoniji u operaciji »Bljesak« («Flash»), 1. maja 1995. utvrđena je na sastanku VONS-a 30. aprila 1995. Učesnik tog sastanka ministar spoljnih poslova Mate Granić konstatuje da je »u proljeće (1995.) postalo očito da je samo oružanim putem moguće osloboditi autocestu ... da i sami trebamo izazvati incident ako bude potrebno ... Odlučeno je da se na svaku provokaciju odgovori radikalnim oslobađanjem autoceste. Dogovorili smo se da se u bojno-redarstvenu akciju krene 1. svibnja 1995. Operaciju smo svi poduprli i zatim od Tuđmana dobili posebne zadatke. Moj zadatak, kao ministra vanjskih poslova, bio je da svoje kolege, diplomatski zbor i diplomatsku mrežu obavijestim o razlozima vojno-redarstvene operacije kako bismo dobili medijsku bitku u svijetu i spriječili bilo kakve ozbiljne reakcije Europske unije, SAD-a, Ruske Federacije i Vijeća sigurnosti. [6]

Operacije Hrvatske vojske “Bljesak” i “Oluja” predstavljaju zločin genocida nad srpskim stanovništvom. Transkript sa sastanka najvećeg vojno-političkog rukovodstva Republike Hrvatske jasno pokazuje namjeru (Intent) izvršenja genocida nad Srbima. Hrvatski “vrhovnik je jasno formulisao strateški cilj “Oluje”: “DA NANESEMO TAKVE UDARCE DA SRBI PRAKTIČNO NESTANU...” [7]

Sastanku vojnog i državnog vrha na Brionima 31. jula 1995. pored “vrhovnika” Franje Tuđmana i dr Miroslava Tuđmana učestvovali su minister odbrane Gojko Šušak, generali Janko Bobetko, Mirko Norac, Ante Gotovina, [8] Zvonimir Červenko, admiral Davor Domazet, Ivan Čermak, Mladen Markač, [9] Miljenko Crnjac, Vladimir

Zagorec i drugi.

Žalbeno vijeće Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju potvrdilo je odluku da objedini predmet protiv Ante Gotovine, Ivana Čermaka i Mladena Markača u jednu optužnicu "za zločine počinjene nad Srbima 1995. godine za vrijeme i neposredno poslije hrvatske vojne ofenzive poznate kao Operacija 'Oluja', vođene u regiji Krajina u Hrvatskoj ... pošto su navodni zločini počinjeni na istom zemljopisnom području, u isto vremenskom periodu, i tijekom iste vojne operacije, te prema istom Izajedničkom zločinačkom podhvat u kojem se navodi da su sva trojica optuženih bili sudionici ... **Optuženi se terete za učešće u zajedničkom pothvatu čija je svrha bila trajno iseljenje srpskog stanovništva iz regije Krajina u Hrvatskoj uz uporabu sile, zastrašivanja ili prijetnje sile, progonom, prisilnim premještanjem i deportacijom, prisvajanjem o uništavanjem imovine ili drugim Sredstvima. Konkretno, Gotovina, Čermak i Markač se terete za ubojstvo, progone, deportaciju i prisilno premještanje, pljačkanje javne i privatne imovine, bezobzirno razaranje gradova, naselja ili sela, te nehumana djela i okrutno postupanje. Znači, nije u pitanju individualna odgovornost za genocide.**"[\[10\]](#)

Tužitelj Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju tuži bivšeg predsjednika Republike Srpske Krajine, Milana Martića za deportacije, prisilni transfer stanovništva u periodu od 1. avgusta 1991. do 31. decembra 1995. *acting individually or in concert, with other known and unknown members of a JOINT CRIMINAL ENTERPRISE, planned, instigated, ordered, committed, or otherwise aided and abetted the planning, preparation, or execution of the deportations or forcible transfers of the Croat, Muslim and other non-Serb civilian population from the SAO Krajina in Croatia and from Bosanski Novi, Bosanska Gradiška, Prnjavor and Šipovo in the ARK in Bosnia and Herzegovina*[\[11\]](#)

»' Pojedinci (Individuals) koji su učestvovali u ovom »zločinačkom poduhvatu« (in this joint venture enterprise) uključuju:

Slobodana Miloševića PREDSEDNIKA REPUBLIKE SRBIJE; SR JUGOSLAVIJE,

Borisava Jovića, PREDSEDNIKA PREDSEDNIŠTVA SFRJ,

Branka Kostića, POTPREDSEDNIKA PREDSEDNIŠTVA SFR JUGOSLAVIJE,

Veljka Kadijevića, NAČELNIKA GENERALŠTABA JUGOSLOVENSKE NARODNE ARMIJE,

Blagoja Adžića, NAČELNIKA GENERALŠTABA VOJSKE JUGOSLAVIJE,

Milana Babića, PREDSEDNIKA VLADE REPUBLIKE SRPSKE KRAJINE,

Gorana Hadžića, PREDSEDNIKA VLADE REPUBLIKE SRPSKE KRAJINE, uključujući Jovicu Stanišića, Franka Simatovića 'Frenkija', Tomislava Simovića, Vojislava Šešelj,

Momira Bulatovića, PREDSEDNIKA PREDSEDNIŠTVA SRCG, PREDSEDNIKA

SAVEZNE VLADE JUGOSLAVIJE,

Radovana Stojičića 'Badža'u, Željka Ražnatovića 'Arkan'a,

Radovana Karadžića, PREDSJEDNIKA REPUBLIKE SRPSKE,

Momčila Krajišnika, PREDSJEDNIKA NARODNE SKUPŠTNE REPUBLIKE SRPSKE,

Biljanu Plavšić, PREDSJEDNIKA REPUBLIKE SRPSKE.

Momira Talkića, Ratka Mladića, KOMANDANTA GLAVNOG ŠTABA VOJSKE REPUBLIKE SRPSKE,

Ostale članove JUGOSLOVENSKE NARODNE ARMIJE (JNA) odnosno JUGOSLOVENSKE VOJSKE (VJ), VOJSKE RSK (SVK), TERITORIJALNE ODBRANE (TO) SRPSKE, HRVATSKE, BOSNE I HERCEGOVINE. SRBIJE I CRNE GORE LOKALNE I POLICIJSKE SNAGE (MUP) SRBIJE, UKLJUČUJUĆI DRŽAVNU BEZBJEDNOST (DB) REPUBLIKE, SRPSKE POLICIJSKE SNAGE SAO RSK SRBIJE SAO KRAJINA POLICIJA. MILICIJA SAO KAJINE - MARTIĆEVA POLICIJA tzv. MARTIĆEVCI. PARAVOJNE SNAGE I DOBROVOLJNE JEDINICE SRBIJE, CRNE GORE, I BOSNE, UKLJUČUJUĆIN »VUKOVE SA VUČJAKA«. [\[12\]](#)

Kvalifikacija genocida hrvatskih ustaša nad Srbima, Jevrejima i Romima

Istoričar dr Ivo sin Slavka Goldštajna je, gostujući na beogradskoj BK televiziji branio ne samo minimiziranje žrtava Jasenovca, već otvoreno tvrdio da bivši zapovjednik Jasenovačkih logora Dinko Šakić nije mogao biti osuđen za genocid, »jer se utvrdilo da je ubio samo dva zatočenika«! [\[13\]](#)

Ni dr Andrija Artuković, ministar ustaške policije NDH, nije pred Zagrebačkim sudom ni optužen, suđen ni osuđen za zločine genocida, već za »obično ubijstvo«.

Komandant srpskog Drinskog korpusa, general Radislav Krstić je već osuđen za genocid na 35 godina, iako nije dokazano ne samo da nije ubio ni dva čovjeka, već da na području Srebrenice nije ni bio, već robija u Velikoj Britaniji. Osuđen je i pukovnik Vidoje Blagojević, bez prava na svoju odbranu! Niko iz BiH, na strani zločina muslimanske ni hrvatske strane, nije optužen za genocid.

Dr Josip Jurčević, znanstveni suradnik Instituta društvenih znanosti »Ivo Pilar« u Zagrebu i profesor suvremene povijesti na Hrvatskim studijama Sveučilišta u Zagrebu negira da je »u Jasenovcu počinjen genocid nad Srbima«: NDH »tipični totalitarni režim, primjenjivao je totalitarne metode – uključujući logore, među kojima je Jasenovac svakako bio najveći – prema svim stanovnicima koji nisu htjeli tolerirati taj režim, a takvih je bilo dosta, uključujući i Srbe. U Jasenovcu nisu žrtve bili samo Srbi, nego i Hrvati i pripadnici drugih naroda, i ne može se reći da je isključivo prema Srbima provodena takva politika...«. Ova izjava je objavljena u vrijeme obilježavanja 61. godišnjice proboja zatočenika Jasenovca u beogradskom *Danasu* pod naslovom *Naučna istina o zločinu i*

žrtvama – Da li je u Jasenovcu izvršen genocid nad Srbima. [\[14\]](#)

Na 61. komemoraciji proboja zatočenika Jasenovca 22. aprila 1945. godine, predsjednik Republike Hrvatske, u Jasenovcu 30. aprila 2006. izjavio je »**Jasenovac je bio poprište genocida, holokausta i ratnog zločina. U skladu s politikom zločinačkog ustaškog režima Jevreji su ubijani samo zbog toga što su Jevreji, Srbi zbog toga što su Srbi, Romi zato što su Romi. Ubijani su i Hrvati koji se nisu mogli, niti htjeli složiti s tom zločinačkom politikom**«. Predsjednik Hrvatske je govorio o »užasima koji su prije šezdeset godina počinjeni«, da se »mora učiniti sve da bi se razbile bilo kakve nedoumice oko karaktera režima u NDH odgovornog za užase počinjene u Jasenovcu«. To predstavlja autoritativan odgovor profesor usuvremene povijesti na Hrvatskim studijama Sveučilišta u Zagrebu, koji negira da je »u Jasenovcu počinjen genocid«

Međutim, predsjednik Hrvatske na komemoraciji u Jasenovcu 30. aprila 2006. godine izjavljuje »**Zločin nema nacionalnost?! Ko su počinioci »užasa koji su prije šezdeset godina počinjeni**«? Kao što »žrtve fašističkog terora« imaju nacionalnost – Njemci, Italijani i drugi, tako i ustaše imaju nacionalnost – hrvatsku, koji su ubijali pripadnike drugih nacionalnosti – Srbe samo zato što su Srbi, Jevreje zato što su Jevreji, Rome zato što su Romi! To je jedini put »da bi se razbile bilo kakve nedoumice oko karaktera režima NDH (hrvatske) odgovornog za užase počinjene u Jasenovcu«. To je put za utvrđivanje »jasenovačke istine« koje se »mi sramimo, ali je ne skrivamo«!

Sobzirom da ratni zločini, posebno zločini genocida, ne zastarijevaju, protivtužba države Srbije otvara mogućnost da se Hrvatska tuži i za zločine genocida nad Srbima, Jevrejima i Romima iz Drugog svjetskog rata (sistem ustačkih zločina genocida – Jasenovac, Garavice, Prebilovci, Ržani do Šušnjar kod Sanskog Mosta ----!

Preživjeli mučenici Jasenovačkih logora bezuspješno vode akciju za obeštećenje od Hrvatske, iako su obeštećenja dobile jevrejske žrtve, djelimično i -romske.

Optužiti Republiku Hrvatsku za minimiziranje zločina genocida u Hrvatskoj u toku devedesetih godina XX vijeka, za vojne genocidne akcije »Bljesak«, »Oluja«, Medački Džep i dr, jer su Srbi protjerivani, ubijani samo zato što su Srbi.

Predstavnici Mrkonjić Grada i drugih opština BiH – Republike Srpske tuže Republiku Hrvatsku za genocidne zločine i razaranja 1995.

Građani Varvarina tuže Njemačku, kao učesnicu NATO snaga bombardovanja 1999. godine. U obrazloženju odbijanja tužbe Vrhovnog suda Njemačke o nenadležnosti težište je na činjenici da nije riječ o tužbi države protiv države, već pojedinaca, da njemačko nacionalnon zakonodavstvo ne predviđa mogućnost zaštite stranih državljana. [\[15\]](#) Obeštećenje od bombardovanja NATO Kineske ambasade u Beogradu priznato je Narodnoj Republici Kini.

Njemački prvostepeni sud u Minhenu proglasio se nadležnim za osudi za GENOCID, etničko čišćenje okoline Kotor Varoša 14. avgusta 1992. i strijeljanje šest muslimana Đurađa Kušljića, nastavnika matematikem i fizike, iz Vrbanjaca kod Kotor Varoša (koji je toga dana bio u Banja Luci, gdje je u Kliničkom centru čekao rođenje trećeg djeteta), uhapšen u [\[16\]](#) Njemačkoj 1. septembra 1998. Odlučujući o žalbi Kušljića Savezni sud Njemačke

potvrdio je presudu prvostepenog suda - krivicu za genocid. Poslije osam godina zatvora, na preporuku njemačkog tužioca, Predsjednik Savezne Republike Njemačke oslobodio je Kušljica izdržavanja kazne, ostavljajući presudu o genocidu na snazi!!! To je bil vijest u beogradskoj *Politici* 6. novembra 2006, bez zvanične reakcije, komentara!!

Opštinski sudu Novom Pazaru donio je prvostepenu presudu kojom se državi nalaže da isplati odštetu od 13,5 miliona dinara naslednicima petoro građana poginulih prilikom vazdušnog napada NATO-a 31. maja 1999. »**NATO ubija, Srbija plaća**«, komentariše beogradska *Politika*.[\[17\]](#) Namjesto da država traži reparacije od država NATO, koje su srušile Avalski toranj kod Beograda, sakupljani su prilozi od građana, uključujući penzionere i školsku djecu!! Već je javna tajna da je »sve više obolelih od karcinoma , »u poslednjoj deceniji broj obolelih udvostručen, što se može dovesti u vezu s bombardovanjem«. [\[18\]](#)

Pitanje koje traži odgovor – uloga države – Jugoslavije/Srbije u zaštiti životnih interesa svojih državljana, u zaštiti sopstvenih interesa – protivtužbe protiv muslimanske BiH i Republike Hrvatske?!?!

U pitanju su osnovna prava čovjeka, garantovana međunarodni konvencijama, svojevremeno uslov za priznanje nezavisnti Republike Hrvatske. [\[19\]](#)

Šta je i gdje su srpski pravnici, zašto ne govore sa stanovišta svoje struke – šta je pravo!!

Predsjednik Fonda za istraživanje genocida posjetio je na Pravnom fakultetu Univerziteta u Beogradu, 28. juna 2005. predsjednika i generalnog sekretara Udruženja za međunarodno krivično pravo, prof. Dr Milenka Kreću i i Sretu Noga sa pismenim predlogom, poslije konsultacija sa Prof. Dr Zoranom Stojanovićem, Prof. Dr. Stevanom Đorđevićem i pok. dr Miodragom Mitićem, bivšim glavnim pravnim savjetnikom Ministarstva inostranih poslova »da Udruženje za međunarodno krivično pravo organizuje sastanak stručnjaka za međunarodno pravo na kome bi se razmotrile kvalifikacije genocida, na osnovu Međunarodne konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida događanja u Bosni, posebno Srebrenici, u toku 'Oluje', do koje je došlo neposredno i u vezi sa Srebrenicom. Ova rasprava bi trebalo da se održi prije Međunarodnog naučnog skupa povodom 10-te godišnjice Srebrenice.«[\[20\]](#)
Na ovaj pismeni predlog, pored više usmenih intervencija, nikada nije ni odgovoreno!!

Pred Međunarodnim krivičnim tribunalom za bivšu Jugoslaviju za genocid su tuženi predsjednik Republike Srpske, dr Radovan Karadžić, predsjednik Skupštine RS Momčilo Krajišnik, komandant Glavnog štaba VRS general Ratko Mladić.

Za genocid je optužen predsjednik Republike Srbije i SRJ, Slobodan Milošević, u BiH i Kosmetu. Optuženi su načelnici Generalštaba VJ i drugi visoki funkcioneri.

»Medjunarodna zajednica« preko portparola glavne tuziteljice Karle Del Ponte ponavlja da se sudi pojedinim okrivljenim, individualnim zločinima. Medjutim od 2005. godine vidljiv je **sistem optužnica protiv Srba »u paketima**«. Ocigledno, nije u pitanju racionalnost sudjenja, posebno kada su u pitanju optuznice za genocid!

Tužilaštvo Medjunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju zatražilo je 30. 2005. Da

se objedini sudjenje šefu Službe žavne bezbjednosti Jovici Stanisiću, pomoćniku SDB Franku Simatoviću, predsjedniku Republike Srpske Krajine Milanu Martiću i predsjedniku Srpske radikalne stranke, dr Vojislavu Šešelju.[\[21\]](#) Na ovaj način se sudjenje, koje se bez osnova odlaže godinama, dovodi u opasnost novog odlaganja!

Početkom maja Međunarodni krivični tribunal za bivšu Jugoslaviju saopštio je da se odbija žalba o odlaganju i zakazano suđenje 10. jula 2006. godine, takođe »u paketu« bivšem predsjedniku Republike Srbije, Milanu Milutinoviću, potpredsjedniku Vlade Jugoslavije Nikoli Šainoviću, načelnicima Generalštaba Vojske Jugoslavije Dragoljubu Ojdaniću i Nebojši Pavkoviću, generalima Vladimiru Lazareviću, Sretenu Lukiću i Vlastimiru Đorđeviću.[\[22\]](#)

Politika, 18.maj 2006.

U konsolidovanoj i dopunjenoj optužnici od 9. decembra 2005. Protiv

devet oficira i generala VRS, sedam je optuženo za genocid: Zdravko Tolimir, Vinko Pandurević, Ljubiša Beara, Vujadin Popović, Drago Nikolić, Milorad Trbić i Ljubomir Borovčanin.[\[23\]](#)

»Ove sedmice čak četiri koldektivn suđenja«

Poslije nekoliko godina istraživanja i proučavanja na otvorenoj tribini« u Prijedoru na Svetog Iliju 2003. suočio sam se sa predstavnicima muslimanske federacije sa tezom **»Vojska Republike Srpske nije izvršila genocid nad muslimanima u Srebrenici, zločina je bilo, ali treba utvrditi broj žrtava, izvršiocima i okolnostima!«**

O srpskom »genocidu« nad Albancima već su napisane knjige. Ovoga mjeseca profesor Noam Čomski, filozof i analitičar, koga je *New York times* nazvao »vodeći živi intelektualac« izjavio je: »kakav je bio taj genocid na Kosovu? Znamo iz zapadne dokumentacije šta je to bilo. U godini pred bombardovanje, prema zapadnim izvorima, ubijeno je oko dve hiljade ljudi, žrtve su bile raspoređene. Prema britanskoj vladi, koja je bila najjači jastreb u Alijansi – sve do januara 1999. najveći deo ubistava počinili su gerilci OVK koji su nadirali, kako sami kažu, pokušavajući da izazovu oštru reakciju Srba, u čemu su i uspeli, kako bi naveli zapadne humanitarce da bombarduju ... U to vreme, tih meseci ih je pomagala CIA. **I to nazivati genocidom je zaista uvreda žrtava holokausta, jer ako je to genocid onda je čitav svet prekriven genocidom...**«[\[24\]](#)

U Bijeljini na komemoraciji jevrejskim žrtvama, 21. oktobra 2005. predsjednik Fonda za istraživanje genocida je ponovio nužnost optuzbe Vatikana, Njemacke, Sjedinjenih Američkih Drzava i NATO pakta za *zlocine protiv mira* u odnosu na jugoslovensku drzavu, iz čega su proizašli ratni zlocini i zlocini genocida, stradanja svih jugoslovenskih naroda, [\[25\]](#) šiptarski OVK za genocid nad nesrpskih narodima na Kosovu i Metohiji!

Hadezeovska Hrvatska pod Tuđmanom, nastavljajući Pavelićevu politiku genocida u nezavisnoj Republici Hrvatskoj, do militarističkih akcija *Bljesak i Oluja* etničkog čišćenja Srba, uz podršku Njemacke, Vatikana, Sjedinjenih Američkih Država i NATO

vojnog saveza. Hrvatski popis stanovništva 2001. godine pokazuje da je broj Srba, kao konstitutivnog naroda u Hrvatskoj, od 37% u Banovini Hrvatskoj, u Jugoslaviji 12%, spao je na 4,7 procenata, što predstavlja ostvarenje Tuđmanskog programa da u Hrvatskoj ne smije biti Srba više od 3 do 6 procenata, dakle ni status nacionalne manjine To predstavlja dovršenje kleroustaškog programa NDH!

To je hrvatski krunski dokaz genocida nad Srbima u Hrvatskoj.

Protitužba treba da prikaže činjenice o nastavljanju genocida nad pravoslavnim Srbima u Republici Hrvatskoj od 1945, posebno u periodu od 1990 do 2005.(zločini u Gospiću, Koranskom mostu, Bjelovaru, Medačkom Džepu, maslenici, Lori, itd. Itd.

“Pored dokumentovanja poznatih genocidnih akcija Hrvatske vojske nad Srbima u akciji “*Bljesak*” i “*Oluja*” novembra 1995, treba dokumentovati o u javnosti malo poznati genocidnim akcijama Hrvatske Vojske na prostoru suverene BiH (Republike Srpske) – “*Maestral*”, “*Južni odgovor*”, “*Una-Drina*”, “*Ozren*” i dr.

Na razvalinama druge jugoslovenske države hadezeovska Hrvatska otvoreno revidira istoriju pretvarajući Jasenovački sistem kleroustaških logora genocida, u Spomen-područje holokausta.

Dok se javno u Spomen muzeju Jasenovac vrši revizija istorije, tvrdi da u jasenovačkim logorima genocida nije genocidno ubijeno više od 90 hiljada, gdje se brišu žrtve srpske i romske narodnosti, Jasenovac pretvara u »muzej holokausta«, na svečanoj ceremoniji odavanja počasti žrtvama holokausta u ukrajinskoj Babij Jaru, pored nagrade Raoul Wallender u Njujorku, predsjednik Hrvatske Stjepan Mesić dobio priznanje za borbu protiv antisemitizma [26]

Predsjednik Hrvatske, Stjepan Mesić, je prilikom gostovanja na beogradskoj televiziji, u prisustvu predsjednika Srbije, Borisa Tadića, izjavio: »**Srbi treba da priznaju genocid u Srebrenici**«, a što se tiče masovnog protjerivanja i ubijanja Srba iz Republike Srpske Krajine, kaznene ekspedicije hrvatske soldateske »**Bljesak**« i »**Oluja**«, »**to je bila zakonita akcija hrvatske vojske za povraćaj uzurpiranih teritorija**«, kao da Srbi u Krajini ne žive stoljećima, već da su došli iz Srbije. Predsjednik Republike Srbije je prećutao!

Premijer Ivo Sanader na 61. zasjedanju Generalne skupštine UN u Njujorku predstavio kandidaturu Hrvatske za nestalnog člana Savjeta bezbjednosti UN u mandatu 2008-2009 godine, »kao mjeru hrvatske odgovornosti«, kao »demonstraciju mirovnog procesa u jugoistočnoj Evropi. Hrvatska je, kako pišu mediji »pozivajući se na diplomatske krugove, na putu ka članstvu u Savjet bezbjednosti, *osigurala i podršku Srbije, kao i nekih država u regiji*«. [27] Kako Srbija može dovoditi u pitanje optužbe Republike Srbije pred Međunarodnim sudom pravde od države čiju kandidaturu za najvažniji organ UN Savjet bezbjednosti podržava!!

Hrvatski organi pravosuđa procesuirali su 4.625 lica optuženih za ratne zločine u toku građanskog rata 1991-1995, uglavnom Srba i pripadnika regularne Jugoslovenske narodne

armije.

Između između ministra pravde Srbije Zorana Stojkovića i ministra pravde Hrvatske Ane Lovrin, potpisan je Sporazum o ustupanju krivičnih predmeta osumnjičenih za ratne zločine, uglavnom Srba, pripadnika Jugoslovenske Narodne Armije i Srpske vojske Krajine. Hrvatska je veliki broj optuženih stavila na potjernice Interpola. »Biro Interpola u Zagrebu je raspisao potjernice za 746 osoba. Po tom osnovu širom svijeta već uhapšeno preko pedeset ljudi, 13 Srba samo u toku ove godine ...trenutno se vodi postupak za ratne zločine protiv 960 lica«, navodi Savo Štrbac, predsjednik Veritasa[\[28\]](#). Tako su uhapšeni Srbin Nikola Kresović, koji je izbjegao u Kanadu; pukovnik Mile Novaković na graničnom prelazu Tabanovci u Makedoniji, 25. septembra 2003. kao član delegacije ratnih vojnih invalida, koji je osuđen u Hrvatskog na 20 godina zatvora zbog »ratnih zločina protiv civilnog stanovništva i uništavanja istorijskih spomenika. Po mišljenju doktora vojnih nauka Koste Novakovića u pitanju su »inkonstruisane optužbe hrvatskog pravosuđa, čija je suština opravdavanje etničkog čišćenja Srba sa teritorije Hrvatske.«[\[29\]](#)

»Naime, godinama sudski procesi u Hrvatskoj u kojima se sudi osumnjičenim za ratne zločine, bilo Srbima bilo Hrvatima, nisu bili ništa drugo nego sudske farse, dakako sa različitim predznacima, implikacijama i ishodima. Sudska praksa u Hrvatskoj i danas potvrđuje da u njoj postoje dvije krivične politike: jedna za Srbe, druga za Hrvate, a najsramnije stranice hrvatskog pravosuđa ispisane su upravo u vođenju procesa protiv Srba...«[\[30\]](#)

S obzirom da Jugoslavija/Srbija nije optuživala hrvatske zločince nad Srbima, sporazum o ustupanju može da znači da Srbija priznaje presude hrvatskih sudova, preuzima »osuđene« Srbe u Hrvatskoj da, na mjesto u Hrvatskoj, provode u zatvorima Srbije kaznu izrečenu u Hrvatskoj!!!![\[31\]](#)

Zločini nad Srbima u Hrvatskoj se tretiraju kao obični zločini, a ne kao ratni zločini, još manje zločini genocida, Krivični zakon Hrvatske propisuje da se krivični postupak ne može pokrenuti kad protekne 15 godina od izvršenja krivičnog djela za koje je propisana kazna teža od 10 godina, predstoji zastarijevanje zločina počinjenih u Sisku i na drugim krajevima Hrvatske.[\[32\]](#)

Centar javne bezbjednosti Banja Luka podnio je tek oktobra 2006. krivične prijave protiv 16 oficira Hrvatske vojske i Hrvatskog vijeća obrane (HVO) za ratne zločine nad Srbima. Međutim, Republika Hrvatska i Republika BiH ne izručuju svoje državljane trećim državama, što je novim Ustavom Republike Srbije omogućeno. Pored toga Republika BiH je odbila da sa Srbijom i hrvatskom potpiše sporazum o ustupanju krivičnih predmeta, kao što je učinila Srbija sa Hrvatskom.«[\[33\]](#)

I dok nadležni državni organi ne obavještavaju srpsku javnost šta se preduzima u utvrđivanju istine, protivužbe protiv Hrvatske Međunarodnog sudu pravde, zaštiti optuženih Srba, hrvatska vlada traži od Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju dopuštenje da u svojstvu »prijatelja Suda« (*Amicus Curiae*) pripremi podnesak kojim će »pomoći u utvrđivanju istine glede tvrdnje optužbe da je tadašnji državni vojni vrh Republike Hrvatske sudjelovao u zajedničkom zločinačkom poduhvatu, odnosno tvrdnje obrane da zločinački poduhvata nije bilo« (slučaj Gotovina, Čermak i Markač). Hrvatski ministar pravde Ana

Lovrin najavila je namjeru »pružiti pomoć Sudu u tumačenju povijesnih i političkih činjenica, **uzimajući u obzir da je vojno-redarstvena akcija 'Oluja', u tjeku koji se navodno dogodio zajednički zločinački poduhvat, poduzeta sukladno međunarodnom pravu i relevantnim rezolucijama Vijeća sigurnosti Generalne skupštine UN, te u suglasju s naporima međunaodne zajednice na obuzdavanju vojnih ofenziva srpske vojske i pripremi mirovnih pregovora.**« U tome cilju na pripremi podneska grupa uglednih **pravnik, istoričara i drugih naučnika,**[\[34\]](#)

Iako je ovaj zahtjev morao biti odbijen, hrvatska »promidžba« ide dalje: zagrebački *Nacional* je lansirao vijest »**SAD treba Hrvatsku zbog sporazuma Irana i Srbije**«: »U ponedjeljak 23. siječnja ove godine iranska državna novinska agencija IRNA objavila je tu zanimljivu i – po američkom mišljenju – važnu vijest iz Teherana. Vijest u cjelosti glasi: IRAN I SRBIJA POTPISALI SPORAZUM O SIGURNOSTI Teheran, 22. siječnja, IRNA Iran – suradnja – Srbija ... Ta ijest u obavještajnim krigovima pobudila je golemo zanimanje, jer je otkrila da su Srbija i Iran dogovarali sigurnosne aranžmane kad je već značajno ojačao američki pritisak na Iran zbog njegova vojnog nuklearnog programa i američke sumnje da Iran proizvodi atomsku bombu, kad su zapadne zemlje počele oranzirati političku blokadu i najavile prisak na Iran. Iz te vijesti ne može se otkriti o kakvim je sigurnosti aranžmanima riječ, je li po srijedi samo razmjena obavještajnih podataka, doprema oružja ili čvršće vojno savezništvo. Nagadalo se i da je iran posebno zainteresiran za srbijanska iskustva iz rata za Kosovo 1999., posebno uvezi s napadima NATO-va zrakoplovstva, ali da je riječ o mnoo širem i čvršćem aranžmanu. Ta je vijest za beogradsku vlast bila vrlo neugodna, jer su se očito Beograd i Teheran dogovorili da se o tajnim razgovorima o sigurnosti šuti, a Teheran se toga nije držao. Zbog toga je beogradska vlada na tu vijest nervozno reagirala da je preko novinske agencije Tanjug demantirala već slijedećeg dana 24. siječnja: ' SPR: SiCG – MINISTARSTVO – IRAN BEZ OSNOVA TVRDNJE O SIGURNOSNOM SPORAZUMU IRANA I SiCG-a 26.1.2006. 16.59 Beograd (Tanjug) –Ministarstvo vanjskih poslova Srbije i Crne Gore priopćilo je danas da su neosnovane tvrdnje iranske državne novinske agencije IRNA da su Vlada Irana i Vijeće ministara Srbije i Crne Gore potpisali sporazum u oblasti sigurnosti. 'Jedino je, i to još u prosincu 2001., potpisan Memorandum o razumijevanju i saradnji u borbi...«

»Naglo poboljšanje odnosa Hrvatske i SAD ima i vrlo zanimljivu i dosad nepoznatu dimenziju, koja rječito pokazuje da je područje nekadašnje Jugoslavije zbog novih tajnih procesa ponovno iznimno strateški značajno za SAD i da nova globalna dimenzija objašnjava zašto je hrvatski premijer Ivo Sanader prošlog tjedna u Washingtonu primljen na tako visokoj razini kao nikad niko prije njega iz Hrvatske. Primili su ga predsjednik GeorgeW.Bush, potpredsjednik Dick Cheney, šefica State Departmenta Condoleezza Rice i ministar obraneDonald Rumsfeld, četvoro najmoćnijih ljudi SAD-a, a time i svijeta. Svi su oni bili jako zainteresirani za razgovore asa Sanaderom jer se u američkom vrhu procjenjuje da bi Hrvatska uskoro mogla imati značajnu ulogu u stabilizaciji sigurnostina područjima nekadašnje Jugoslavije, gdje bi se – prema američkim procjenama – situacija mogla pogoršati zbog Irana. U Washingtonu procjenjuju da bi na Balkanu ponovo mogli planuti ratni sukobi te mu hitno trebna pouzdan partner na kojeg se može osloniti. A pouzdan partneru toj problematičnoj regiji od svih zemalja može mu biti jedino Hrvatska. ...« [\[35\]](#)

Beogradska *Politika* je prenijela samo vijest iz Zagreba »'Srpska pretnja' gura Hrvatsku u NATO«, »u takvom scenariju jedino preostaje da se priključi NATO-u«, kako će, po riječima

američkog ambasadora Bratke, biti najbolje zaštićena od eventualnih napada«. [36] »u Ministarstvu odbrane Srbije juče nisu želeli da komentarišu tekst u Nacionalu, tvrdeći da 'ne komentariču sadržaje takvog tipa' 'To neka komentariše onaj ko je pisao. Za nas su to notorne gluposti – rde kao je za Kurir Zoran Puhač iz Uprave za odnose sa javnošću Ministarstva odbrane Srbije.!!![37]

Za vrijeme službenog boravka u Sjedinjenim Američkim Državama, predsjednik Boris Tadić “signed a document that Serbia cannot bring to the Hague Tribunal any charges against American Citizens”. »Zakon zaštite« (Protection Act) interesa SAD usvojen je 30 jula 2003. godine. Na kraju tog dugačkog zakonskog teksta u kome su navedeni do sitnih pojedinosti zaštićeni interesi SAD, stipulisano je: »Nothing in this title shall prohibit the United States from rendering assistance to international efforts to bring to justice Saddam Hossein, Slobodan Milošević, Osama bin Laden, other members of Al Queda, leaders of Islamic Jihad, and other foreign nationals accused of genocide, war crimes against humanity.

I o tome se uporno čuti pred javnošću Srbije !!![38]

Kongres SAD je 27. jula 2005. usvojio rezoluciju (199) o Srebrenici : “(2) the policies of aggression and ethnic cleansing as implemented by Serb forces in Bosnia and Herzegovina from 1992 to 1995 meet the terms defining the crime of genocide in Article 2 of the Convention on the Prevention and Punishment of Crime of Genocide”. [39] Potpisujući sporazum sa vladom SAD, predsjednik Tadić je morao imati u vidu stav najvišeg zakonodavnog organa SAD!

Na optužbe Srba za genocid već 5. jula 2005. u Otvorenom pismu članovima Predstavičkog doma i Senata SAD reaguje Prof. Emeritus sa Istorijskog odeljenja Univerziteta u Kaliforniji, sa argumentacijom, ne samo da je neosnovan zaključak da su Srbi izvršili genocid u Srebrenici, već da se može govoriti o “the ‘ Reserve ’ o genocidu nad Srbima u

Potpisujući ugovor sa Sjedinjenim Državama predsjedniku Tadiću je trebalo ukazati da je u decenijskim pregovorima u okviru Organizacije Ujedinjenih nacija, na osnovu Povelje i pozitivnog međunarodnog prava obrazovan je Međunarodni krivični tribunal opšte nadležnosti, također sa sjedištem u Hagu. Međunarodni krivični sud potpisom država članica Ujedinjenih nacija stupio na snagu u Međunarodni krivični tribunal je počeo da djeluje. Vlada Sjedinjenih Država je povukla svoj potpis, odbila ratifikaciju – dakle ne priznaje ga. Potpisom ovog sporazuma sa SAD predsjednik Republike se odrekao prava pokretanja međunarodnog krivičnog postupka protiv državljanina SAD bez obzira kakvo krivično djelo počinili u Srbiji ili u drugim državama a našli se u Srbiji .

Prije potpisa ovog sporazuma, bez saglasnosti Parlamenta - upoznavanja javnosti, predsjednik Tadić je morao znati da je Kongres SAD – Predstavnički dom (253:168) I Senat (65:34) usvojio 27-28. septembra 2006. tzv. “Military Commission Act” (Zakon o vojnim komisijama), Ovim zakonom vojne komisije dobijaju pravo da odobravaju u ime države SAD zločine, u suprotnosti sa američkim zakonima o ljudskim pravima, Povelje Ujedinjenih nacija, članom 3 Ženevskih konvencija i Priručnika o ispitivanju ratnih

zarobljenika (Army Field Manuel).[\[40\]](#)

Na beogradskoj televiziji traži se hapšenje nosilaca teze da Vojska Republike Srpske, Republika Srbija, nisu izvršili genocid nad muslimanima i Hrvatima!

Pitanje institucija za istraživanje i izučavanje genocida

U uslovima optužbi protiv srpskog naroda i srpskih država za zločine genocida pred Međunarodnim sudom pravde i pred Međunarodnim krivičnim tribunalom za bivšu Jugoslaviju, za utvrđivanje istine bitno je postojanje institucija za istraživanje i pručavanje zločina genocida na prostoru bivše Jugoslavije.

Odbor Srpske akademije nauka i umetnosti za sakupljanje građe o genocidu nad srpskim narodom i drugim narodima Jugoslavije u XX. veku, ukinut je u vrijeme obnovljenog genocida 1994. godine, obilježavanja desete godišnjice plodnog rada.

Državna komisija za ratne zločine i zločine genocida, koju je februara 1992. obrazovala Skupština SFRJ. Poslije godinu i po dana rada, kada je i Helsinki Watch počeo da objavljuje njene izvještaje, odlukom Savezne vlade, ukinuta je jula 1993.

Savezna komisije za zločine protiv čovječnosti i međunarodnog prava, obrazovana na mjesto Državne komisije, odlukom Petooktobarske vlade 2002. godine je pasivizirana, sakupljena građa smještena u nekoliko prostorija zgrade »SIV 3«!

Muzej žrtava genocida, obrazovan zakonom 16. jula 1992. godine, poslije obilježavanja desete godišnjice uspješnog rada, pasiviziran je razrješenjem direktora, upravnog i nadzornog odbora i prebacivanjem u Kragujevac.

Fondu za istraživanje genocida, kao posebnom pravnom licu, registrovanom u Vladi Republike Srbije, oduzete su prostorije, predsjedniku pismeno zabranjen ulaz u radne prostorije, oduzeta elektronska tehnologija, vraćena samo jedna radna prostorija bez elektronske tehnologije i telefona, bez finansijskih sredstava.

Objavljeno je da je odbrana od optužbi samo BiH protiv Jugoslavije, odnosno SCG, Srbiju koštalo 1,225.500 evra, (samo stranim braniocima Ian Brownly-u 510.000 evra, Ksavijaru de Ruu 345.000 itd.[\[41\]](#) Nije namjera podcijeniti korisnost i troškove stranih stručnjaka, ali je sigurno da su postojale stručne institucije za istraživanje i proučavanje genocida troškovi bi bili daleko manji!!

U pismu Izvršnog odbora Predsedništva Srpske akademije nauka i umetnosti, »na predlog Odelenja istorijskih nauka, a povodom razmatranja dopisa dr Milana Bulajića, predsednika Fonda za istraživanje genocida« predsjedniku Vlade Republike Srbije od 15. decembra 2004. upozoreno je da je »pitanje genocida ne samo naučni već i ozbiljan politički problem, kome treba posvetiti ozbiljnu pažnju. Izučavanje genocida mora biti dignuto na najviši nivo i moralo bi se institucionalizovati, a ne kao do sada prepustiti dobronamernim pojedincima. ukoliko se država prema izučavanju genocida bude odnosila nemarno i neodgovorno, posledice će biti višestruke – koliko moralne, toliko materijalne. Slobodni smo da Vas uputimo na činjenicu da postoji obimna građa

o genocidu, koja se nalazi smeštena u prostorijama koje je Odbor (Fond) koristio u zgradi na Trgu Nikole Pašića br. 11. bilo bi dobro ako bi se taj prostor mogao aktivirati».[\[42\]](#) **Poslije kritičnih godinu i četiri mjeseca na ovo pismo Izvršnog odbora Predsedništva SANU nije odgovoreno!!**

[\[1\]](#) Izlaganje na tribini «Put Srbije u Evropu», *Danas*, Beograd, 14. septembar 2006, str. 3.

[\[2\]](#) The International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia, Case No. IT-95-11 *The Prosecutor against Milan Martić*, 18th Day of December 2002, para 42 and 43.

[\[3\]](#) Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (*Bosnia and Herzegovina v. Yugoslavia (Serbia and Montenegro)*), 20 March 1993,

[\[4\]](#) Dušan Stojaković, »Sakib Softić, pravni zastupnik tužbe BiH protiv SCG – Nisam za nagodbu ... jer vjerujem da sam blizu cilja«, *Novosti*, Beograd, 4. novembar 2006.

[\[5\]](#) International Court of Justice, Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (*Croatia v. Yugoslavia*), 2 July 1999.

[\[6\]](#) Ibid, points. 21-22, p.12-13

[\[7\]](#) »Večernji list«, 19.10. 2004, »Zapisnik sa sastanka Predsjednika RH dr Franje Tuđmana sa vojnim dužnosnicima, održanog dana 31. srpnja 1995. godine na Brijunima. Prvi objavljujemo brijunski transkript u cijelosti. Gotovina: Snage koje idu na Knin teško je držati na uzdi

[\[8\]](#) Ante Gotovina was born on 12 October 1955, on the island of Pasman, Municipality of Zadar, **a French Legionnaire of the rank of Chief Corporal, returned to Croatia in June 1991**; appointed Chief of Operations and Training of the 1st Brigade of the *Zbor Narodne Garde* (»ZNG«); February to April 1992 Deputy of the Commander of the Special Unit of the Main Staff of the Croatian army, Hrvatska Vojska (»HV«); April to October 1992 assigned to the Croatian Defence Council (Hrvatsko Vijeće Obrane »HVO«) 9 October, rank of Brigadier, appointed the Commander of the Split Operative Zone of the HV, re-named 1993 the Split Military District, until March 1996; 30 May 1994 promoted to the rank of Major General; August 1995 promoted to the rank of Colonel general.

[\[9\]](#) Samo poslije devet mjeseci provedenih u Ševeningenu, hrvatski generali Ivan Čermak i Mladen Markač, odlukom Međunarodnog krivičnog tribunala pušteni su da se brane na slobodi. Pored ratnih zločina i etničkog čišćenja u Krajini (»Oluja«) Markač i Čermak su odgovorni i za zločine genocida nad srpskim stanovništvom na području Gospića i u Pakračkoj Polajni i Marinom Selu 1991, gdje je ubijeno oko 300 osoba. »«Nagrada za zločince«, *Tanjug, Politika*, Beograd, 4. decembar, 2004, str. 2.)

[10] Den Hag, 26. listopad 2006, OK/MO/1124t

[11] SAO Krajina, from August to December 1991 (!): the twons and villages Dubica, Cerovljani, bačin, Saborsko, pljanak, Lipovača and neighbouring hamlets, Vaganac, Škabrnja, Nadin, and Bruska; Prnjavor: from end of 1991 (1) do December 1992; the towns and villages o Prnjavor, Lišnja, puraci, Galjipovci, konduhovci, Doline, kulaši, and Sivor; Šipovo, from May to Agust 1992, the vllage of Pljeva (Ibid, papa. 47)

[12] Point 6

[13] R.Arsenić, “Nesporazumi oko Jasenovca – Sukobkonceptija”, *Politika*, Beograd, 28.02. 2006, str, 2.

[14] Most Radija Slobodna Evropa, *Danas*, Beograd, 21-24. aprila 2006, *Vikend*, str. VI-VII.

[15] R.S. »Loša vest za Varvarin iz Karlsruhea – Vrhovni sud Nemačke odbio žalbu«, *Politika*, Beograd, 3. novembar 2006, str.9.

[16] Bora Marić, „Đurađ Kušljić o presudi nemačkog suda – Piskarala balkanske istorije“, *Politika*, 6. novembar 2006, str. 2.

[17] Milan Galović, »Tragom presude u Novom Pazaru«, *Politika*, Beograd, 26. oktobar 2006, str. 10.

[18] S. Mirosavljević. »NATO svugde ostavio trag«, *Novosti*, Beograd, 26. oktobar 2006, str. 7.

[19] »Upozorenje Srpskog demokratskog foruma: Srbi još nemaju jednake šanse za zapošljavanje«, *Beta, Danas*, 3. novembar 2006, str. 16.

[20] U prilogu je dostavljen napis »Genocid nad muslimanima nije dokazan – Vojska Republike Srpske nije izvršila genocid u Srebrenici«, intervju Petra Pašića u *Glasi javnosti*, Brograd 20. maja 2005, koji je oblijepljen po ulicama Banja Luke 9. juna , *Novosti*, Beograd 10. juna 2005.

[21] *Beta*, “Zajednicko sudjenje Seselju, Stanisicu, Marticu I Simatovicu”, *Danas*, Beograd, 31. Maj 2005. Str. 13.

[22] E.Radosavljevic, “Haski tribunal najavio pocetaj sudjenja politicarima I generalimaoptuzenim za Kosovo – U sudni cu 10. Jula?”, *Novosti*, 1.04.2006, str,12.

[23] Medjunarodni krivicni sud za bivsu Jugoslaviju, “Konsolidovana iymijenjena optuznica” predmet br. IT-05-88-PT,Hag, 08. Decembar 2005., strana 34.

[24] Marko Cerić “Najpoznatiji svetski intelektualac Noam Čomski za ‘Politiku’”, *Politika*, Beograd, 7.maj 2006, str, 1,9.

- [25] Milan Bulajic, *Raybijanje jugoslovenske drzave 1991/1992. – zlocin protiv mira – odgovornost Vatikana I Njemacke@Srpska knjizevna zadruga*, Beograd 1994, strana 370
- [26] Miroslava Rožanković, »Mesiću čestitke za širenje istine o holokaustu«, *Vjesnik*, 28.09.1006.
- [27] B.Popović, »Podrška Srbije data Hrvatskoj?« *Politika*, 22. septembar 2006
- [28] Daliborka Stanković, Savo Štrbac, predsednik nevladine organizacije 'Veritas', »Došao red i na 'sopstvene mangupe'«, *Svedok*, Beograd 14. novembar 2006, str. 16-17.
- [29] Kosta Novaković, »Srbi optuženi za ratne zločine uHrvatskoj – Blamaža na poternicama«, *Politika*, 5. oktobar 2006, str. 15.
- [30] Marko Roknić, »Pismo iz Zagreba: Varalice za naivne?«, *Glas Srpske*, Banja Luka, 3. oktobar 2006,
- [31] Nota Republic of Serbian Krajina – Government in Exile, br. 334/06, October 17, 2006
- [32] R.Arsenić, Upozorenje iz Siska – Ubice bez kazne«, *politiks*, Beograd, 17. septembar 2006, str. 2.
- [33] B.Marić, »Neizvesno krivično gonjenje 16 hrvatskih oficira zbog ratnih zločina nad Srbima – Prijave u pat poziciji«, *Politika*, 4. novembar 2006, str. 4.
- [34] »Hrvatska traži status prijatelja Suda u predmetu Oluja – Istorija i politika u akciji Oluja«, *Sense, Danas*, Beograd, 20. septembar 2006, »Haško tužiteljstvo protivi se statusu 'prijatelja suda'zaRH«, *Ina, Večernji list*, 8. oktobar 2006..
- [35] Ivo Pukanić, »Tajna diplomatskog zatopljenja – SAD treba Hrvatsku zbog sporazuma Irana i srbije«, *Nacional*, Zagreb 24.10.2006.
- [36] Radoje Arsenić, »Hrvatski mediji tvrde: Zagreb partner Vašingtona«, *Politika*, BeogrAD 27.10.2006
- [37] »Zagrebački *Nacional* objavio da su Sbija i Iran sklopili sporazuma po kojem će srpake snage ući na Kosovo ukoliko SAD napadne ovu srednjeistočnu zemlju«, *Kurir*28.10. 2006, str. 4.
- [38] Bureau of Political-Military Affairs, Protection Act, Washington DC, July 30, 2003; Raymond Kent, »Hague Tribunal and more«, 12 September 2006.
- [39] United States Congress, H.Res. 199, In the House of representatives, U-S., June 27, 2005.
- [40] 109th CONGRESS, 2d Session, H.R. 6166, An Act To amend title 10, United States Code, to authorize trial by military commission for violations of tha law of the war, and for

other purposes; »ACLU (The American Civil Liberties Union) Letter to the Senate Strongly Urging Opposition to S.3930, the Military Commissions Act of 2006 (9-25-2006); Chris Floyd, TO UK Correspondent, »Fatal Vision: The Deeper Evil Behind the Detainee Bill @,2 October 2006. (http://www.truthout.org/docs_2006/100206A.shtml); Edward S. Herman, »Torture, Moral Values, and Leadership of the Free World(Kafka Era Studies, No.3)«, to appear in *Z.Magazine* November 2006.

[41] D.P.Veljkovič, «Koliko Srbiju košta spor sa BiH pred Međunarodnim sudom pravde“, *Novosti*, Beograd, 7.04.2006, str. 7.

[42] Srpska akademija Nauka i umetnisti, Generalni sekretar, br. 936/5, 15.12. 2004.

Овај чланак је са Vidovdan.org
<http://www.vidovdan.org/arhiva>

URL чланка је:
<http://www.vidovdan.org/arhiva/article689.html>